

Tilbudene lyde paa Levering af Kullene indladede i Jernbanevogne paa den bestemte Station; altsaa skal den, der leverer Kullene, besørge Losningen og betale Havneafgiften. Derfor har det Interesse for disse Havnebyer. Nu kan jeg ikke nægte, at jeg sammen med de ærede Beboere dernede i Vordingborg nærmest har været lidt forarget over at se dette Forhold, at man har for Masnedunds Vedkommende antaget et Tilbud, der — jeg er ikke rigtig klar over Forskellen mellem det og det billigste, men den er sikkert større, end det, det ærede Medlem fra Nyborg fremdrog: 50 Øre pr. Tons — synes at være endog betydelig dyrere end nødvendigt. Der tiltrænges selvfølgelig en Begrundelse, og jeg synes, det var heldigt, om Offentligheden kunde komme til Kundskab om, hvad der er det afgørende i denne Henseende. Jeg ved nok, at man har en fortræffelig indrettet Statsprøveanstalt, hvor man prøver Kullene. Og det er ikke saaledes, at man tager en lille Prøve og undersøger den paa et kemisk Laboratorium, nej, man prøver Kullenes Varmeevne, undersøger Brændselsværdien for ret store Kvanta af den paagældende Levering. Jeg ved ogsaa, at denne Prøveanstalt i alt Fald i mange Tilfælde er kommen til det Resultat, at westfalske Kul ere af større Brændselsværdi end selv de bedre engelske Kulsorter, men at de skulde være i den Grad forskellige, at det skulde kunne begrunde en Afgørelse som den, jeg her omtaler, har jeg dog noget ondt ved at tro, og jeg mener, det vilde være heldigst, om man fik Troen i Hænde, hvis denne Forskel er til Stede.

Forholdet er ingenlunde det, at jeg vil gøre mig til Talsmand for, at Staten skulde bringe et Offer for Vordingborg eller Masnedund Havn eller Nyborg eller de andre Havnebyer. Nej, min Fordring gaar kun ud paa, at man skifter Sol og Vind lige, at hvor det i Virkeligheden kan betale sig, i alt Fald nævneværdigt, for Staten at tage tyske Kul, som leveres i Jernbanevogne her i Landet, maa vi finde os i det, men hvor Forholdet er lige, eller hvor der ikke er nævneværdig Forskel, synes jeg, det var rigtig, at man afgjorde Tilbudet i Havnebyernes Favør. Det er dette, jeg vil henstille til den højtærede Trafikminister at tage under Overvejelse.

Jeg fremsætter gerne denne Henstilling paa Vordingborg Bys Vegne, fordi denne By overfor sin store Naboby Næstved er stillet nogenlunde som Nyborg overfor det slemme Odense. Men jeg vil

rigtignok føje til, at jeg har aldrig hørt Beboerne i Vordingborg klage over dette Forhold. De strides stadig med deres store Naboby om Oplandet, men de klage ikke. Der er en anden Ting, de gøre, og det have vi sort paa hvidt for, de udføre, hvad de kunne for at dygtiggøre deres By i Konkurrencen. Derfor have de nu i Løbet af de sidste 3—4 Aar kostet op imod 150,000 Kr. — og det er ikke lidt for en By paa henved 4,000 Indbyggere — paa deres Havnevæsen. De have bygget nyt Bolværk, have uddybet Havnen, saa at 18 Fods Skibe kunne gaa derind. De have uden Tilskud gennemskaaet den Barre, som ældre Rigsdagsmænd ville kunne huske. Den ligger ved Indsejlingen Vest for Masnedund. Det have de gjort for at gavne Havnen, men have for Resten ogsaa dermed gavnet den gennemgaaende Trafik gennem Sundet. Saaledes bærer man sig ad der i Stedet for at klage. Jeg haaber, at Nyborg vil gøre det samme. Jeg tror, at dette Forhold vejer en Smule til, naar der skal være Tale om — ikke at skaffe Masnedund eller Vordingborg Fordele paa Statskassens Bekostning, men — at yde den lille raske og næringsdygtige Stad dernede i Sydsjælland sin Ret.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Birch: Jeg takker det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) hjertelig for den Tilslutning, han gav min Opfordring i Kulsagen. Men naar jeg tager Ordet, er det for at gøre opmærksom paa, at naar det ærede Medlem vendte sig imod, hvad jeg i Gaar har fremført i Licitationssagen, er det min Pligt at gøre opmærksom paa, at vi tale om to ganske forskellige Forhold, idet det ærede Medlem taler om Forhold, i hvilke der finde Misbrug Sted, hvorimod jeg udtrykkelig har betonet, at jeg talte om Forhold, hvor der ikke finde Misbrug Sted. Jeg forudsætter, at Bygherrerne ansætte en Kontrol, som kan se, om der finder Brug eller Misbrug Sted. De Forhold, det her drejer sig om, Enhedspriser o. s. v., ere ikke noget, der svæver i Skyerne, men enhver teknisk uddannet Mand har nu til Dags Midler til at udfinde, om der er regnet med fornuftige Priser eller ej. Jeg vil navnlig fremhæve, at det ærede Medlem talte om Forhold, hvor de bydende slutte sig sammen om at bestemme de Priser, de skulde forlange, hvorimod jeg kun har talt om Forhold,